Ч. 91. Неділя 5 мая (22 цьвітня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Подорож бар. Еренталя. — Події в Росиї. — Справа розоруженя.

Австро угорский міністер справ заграничних бар. Еренталь перебував сими днями в Берлині. Про той побут пишуть звідтам, що бар. Еренталь конферував не тілько з кн. Більовом, але також з італіяньским амбасадором і з франпуским, котрих відвідав і у котрих довший час забавив. Ціль тих відвідин держать в тайні, але кажуть, що їх вислід має бути успішний. — Temps, пишучи про подорож бар. Еренталя, заявляє, що слідить з занятєм, але без пристрасти ті урядові подорожи, скріпляючі дипльоматичні уклади, до котрих Франция не належить. Франция знає, що Австро-Угорщина від вступленя до потрійного союза ніколи не займала противфранцуского становиша і що відносини між Парижем а Віднем в часі послідної европейскої кризи були вповні вдоволяючі. — Köln. Ztg. в телеґрамі з Берлина пише: З всього, що з доброго жерела зачувати о гостині бар. Еренталя в Берлині, виходить, що провірено там цілковиту згоду між Німеччиною а Австро-Угорщиною у всіх важних справах міжнародної політики. В часі розмов бар. Еренталя з правлячими личностями Німеччини обговорювано, як зачувати, біжучі справи політичні. — Fremdenblatt доносить, що підчас італіяньских ферий парляментарних удасть ся бар. Еренталь передусім до італіяньского короля, а звідтам до Дезіо, до міністра справ заграничних Тіттоніого.

„Біржевая ґазета" доносить з Петербурга що Столипин удав ся дня 30. цьвітня до Головина, аби єго відвідати, а не заставши єго, полишив свою карту. Відтак повідомив Столипин телефонічно Ґоловина, що як він, Столипин, так і міністер війни цілком вдоволені, а справу послідних подій на засіданю думи уважають полагодженою. Крім того повідомив Столипин Ґоловина, що дякує єму в імени всіх міністрів за становище заняте ним в думі, чим дуже сильно скріпив довіре царя до думи. — Міністер війни має по сьвятах зложити в думі заяву о діяльности московского ґенерал-ґубернатора. — Після півурядової „Petersburger Ztg." одержав президент думи Ґоловин дозвіл від царя Николая II., аби на публичнім засіданю думи заперечив поголоскам о намірением немов би розвязаню думи. — Петербурґска аґентия доносить, що на основі артикулу 87 основних законів утратив з вчерашним днем обовязуючу силу ряд правительственних розпоряджень, позаяк не внесено доси в думі предложень, в котрих ті розпорядженя мали бути полагоджені. Утратили отже обовязуючу силу розпорядженя в справі заведеня полевих судів, в справі вільного від мита привозу нафти, в справі твореня посад тимчасових ґенерал-ґубернаторів і инші.

З приводу наближаючого ся речинця міжнародної конференциї в Газі в справі управильненя і обмеженя военних справ в користь загального мира, — замістив замітну статю в N. fr. Presse б. міністер краевої оборони ґр. Вельзерсгаймб, в якій справа розоруженя обговорює ся зовсім з ориґінального становища. Автор дає на початку картину теперішного суспільного і міжнародного положеня, яке в силу новочасної промислової гіперпродукциї витворило і заострило економічно-політичні противности, що проявляють ся так у суспільностиї, як і у взаеминах народів і держав. З огляду на скомплікованy машину новочасного промислового житя, якої застій відбирає відразу тисячам і міліонам осіб спосіб до житя, так суспільности, як і держави стараютъ ся всіми силами відпирати замахи на істнуючий мир, так супротив анархістичних і социялістичних змагань, як і супротив заборчих забаганок держав. Що до того другого взгляду всеж таки висить над сьвітом, як меч Дамокля, воля і свобідна оцінка зверхників державних, які після сучасної войскової

5)

Зрадниця.

(Оповіданє — Льот. Бренкендорфа).

(Дальше).

— Отже то постановлено невідкличино, що тої ночи має бути виконаний ваш зухвалий плян?

— Так — в ночи з девятого на десятого вересня. Все готове. Та й з тими офіцирами ми би остаточно упорали ся; але бажанем наших проводирів єсть, щоби в таборі в Ля Ґренель не роздав ся ані один вистріл. А я взяв то на себе зробити при твоїй помочи так, щоби се бажанє сповнило ся.

Задуманий і непевний, що єму робити, перейшов ся Кльод кілька разів по комнаті, а відтак зробив свому братови неприятну несподіванку, заявивши єму:

— Не скажу ні сяк ні так. То не така справа, що до котрої можна би за кілька мінут рішити ся. Мушу поважно собі роздумати, заким дам тобі відповідь, котрою би я звязав ся. Дай мені два дні часу надумати ся. А як би я й не рішив ся, то будь певний, що я серед всяких обставин буду о всім мовчати. — —

Аж до сеї хвилї Зузанна Дорвель, що згорбившись стояла під дверми комнати і підслухувала, не утратила ані одного слова з розмови братів. Але тепер хтось її напудив при підслухуваню, бо сходами в долину почулись легкі кроки і з тоном гнївливого здивованя спитала Лукія:

— Бій же ся Бога, Зузанно, а ти що тут робиш? — Коли ти хотіла знати, о чім Кльод розмавляє зі своїм братом, то була би-сь ліпше зробила, колиб була зістала з ними в комнаті.

Недужа засьміяла ся знову глумливо, а вхопивши своїми худощавими пальцями свою сестру за мягке її рамя і стиснувши сильно, потягнула її за собою в глубину сїний.

— Чи гадаєш, ти дурна, що він був би й тоді виявив свої дідьчі наміри — той убийник?

— О кім ти говориш, Зузанно? — відозвала ся Лукія страшно перепуджена. — То не може бути Анатоль Ґейнан, бо він певно, що ніколи не убив ніякого чоловіка.

— А хибаж він не був одним з тих посіпаків тої потвори, що нас поробила сиротами?—сказала на то Зузанна сичачим голосом.— Кров наших родичів нехай спаде на єго голову.

— Він нічим не причинив ся до їх судьби. Та й зовсім певно не мав ніякої власти, щоби їх виратувати.

— Все одно! А я ненавиджу єго, як нікого другого на сьвіті.

— А преці ти доси навіть не хотіла собі пригадати, що єго знаєш.

— Хибаж я мала зробити єму то вдоволенє, щоби він видів, що я на єго вид аж не знаю, що зі мною діє ся? Як би я була так дурна, що показала би єму мою ненависть, то знаєш, що би був собі той нужденник погадав?

— Ні, Зузанно, не знаю.

— Був би гадав, що моя ненависть нічо иншого лиш погорджена любов. Але тим не сьміє він повеличати ся. Нехай про мене уважає мене за здурівшу аж до того дня, коли я на нім пімщу ся і єго знищу.

— Зузанно! — крикнула Лукія, страшно тим налякана. — Ти вже не знаєш, що говориш. Як можеш о тім думати, щоби зробити єму якусь прикрість — єму, синови і братови тих мужів, котрим все завдячуємо!

— Я зроблю добре і заслужне діло — навіть і для Кльода. Бо тамтой другий своєю чортячою краснорічивостию міг би ще остаточно позискати єго для своїх чорних намірів. А він міг би пірвати того добродушного чоловіка з собою на повну згубу.

— Я того всего не розумію. З якимиж чорними намірами мав би Анатоль носити ся? Та що могла би ти о них знати?

— Досить, щоби єго висадити на той сам віз, на котрий мусїли сїдати наші родичі. О, я маю добрий слух. А я все чула, все — як тоді так і нині. Ах, коби я могла видіти єго лице, як він буде ішов під ґільотину! А я не змилую ся над ним ні крихіточки так само, як він не мав милосердія для мене того дня, коли відвернув ся від мене з немилосердною байдужностию, хоч знав досить добре, як щиро я єго любила.

Несамовитий лютий вираз виступив знову на її блїде як у страха лице а Лукії, котра на свій превеликий страх довідала ся, яка єсть причина тої шаленої ненависти її сестри до Анатоля Ґейнанта, забракло відваги відозвати ся хоч би лиш словом в єго користь. В сїй

організациї в кождій хвили, коли би хотіли, могли міжнародні справи рішати вістрєм меча. В інтересї мира розходило би ся о те, щоби обмежити можність такого рішаня, однако з огляду на небезпечність всякого ваганя і проволоки в найважнїйшій хвили розпочатя воєнних операций, ледви чи може до того прийти вже в недалекій будуччинї. — Автор виказує на історії найновійших воєн, що все-таки стара римска пословиця, щоби підготовляти війну, коли бажає ся мира, не утратила свого значіня. В виду того справа частинного розоруженя може відносити ся хиба до скороченя войскової служби. Але новітні війни виказали, що в них тілько та сторона, навіть менше чисельними силами, остає побідником, яка попри добре оружиє, уміє також обходити ся з єго скомплікованим апаратом, а передовсїм уміє удержати лад і найвисшу точність так в мобілїзациї, в цілій воєнній управі, як і в докладнім виконаню виданих поручень. До сего надає ся найлїпше постійне, заводове войско, а що в теперішних міліонових арміях головна боєва сила мусить лежати в резервах, то ті резерви мусять посідати відповідну скількість войскової вправи і дисципліни. Отже автор приходить до висновку, що коли би школа, а навіть сама суспільність від наймолодших лїт приучувала молоде поколїнє до карности, почутя обовязку, пильности, точности і перемоги над собою, то тим способом оно було би більше підготоване до войскової служби вже з малку, а тим способом можна би скоротити час войскової служби з материяльною користию для державного буджету, а без шкоди для державної воєнної сили.

Новинки.

Львів, дня 4-го мая 1907.

— З надходячим сьвітлим Воскресенєм Христовим желаємо всїм нашим Вп. Читателям оповадити сьвята весело а в добрім здоровлю і радости діждати щасливо других та й не забувати при тім на нашу часопись, котра не перестане їм як і доси вірно служити. Христос воскрес!

— Є. Вел. Цїсар уділив з приватних фондів на будову церкви в Космачи, печенїжиньского повіта запомоги в сумі 200 корон.

— Іменованя і перенесеня. П. Намістник іменував інжинїра будови машин 3-ої кл. воєнної маринарки в резерві, Станислава Вагнера, ад'юнктом будівництва в галицкій державній службі зелїзничій. — Краєва Дирекция скарбу іменувала елевів евіденцийних: Ігн. Воєвідку, Конр. Гавїша, Едм. Стржиґовского, Стан. Ґрошка, Леонар. Донсафта, Володим. Ремезу, Софр. Тишецкого і Марка Шинкопфа ґеометрами евіденцийними II. кл. в XI. кл. ранґи. — П. Намістник яко президент Дирекциї домен і лїсів державних у Львові переніс управителїв: Зигм. Скалецкого з Нагуєвич до Косова і Ант. Хржа з Тустанович до Нагуєвич.

— Льокальна зелїзниця Золочів-Сасів-Ушня. В часї від 22 до 28 цьвітня відбула ся під проводом радника Намістництва дра Стан. Устияновского політична комисия обходова в справі будови зелїзниці Золочів-Сасів-Ушня. Проект будови признано за відповідний і по сфінансованю підприємства та узисканю концесиї буде могла послїдувати будова зелїзниці на основі того проекту.

— Дрібні вісти. Письменний іспит зрілости в академічній руской ґімназиї у Львові розпочинає ся 13, а устний 27 мая. — „Народна Торговля" в Мостисках буде отворена з днем 1 серпня с. р. в домі п. Квака, де давнїйше була торговля Рейманьского. — Др. Ярослав Окуневский в Полі іменований старшим штабовим лїкарем при ц. і к. маринарцї. — Конкурс на посаду ветеринаря міского з річною платнею 1200 корон, розписала зверхність міста Товмача з реченцем до 15 мая. — Президентом нотарияльної палати у Львові на трилїтний період вибраний нотар В. Кроковский, а заступником нотар Т. Вітославский. — В Дрогобичи ширить ся пошесть пятнистого тифу. — З Киева доносять, що Днїпро вилив так, що вода залила в долїшній части міста кілька сот помешкань. Около 250 родин поміщено в базаровім будинку. Вода в найглубших місцях стоїть на два сяжнї високо. Всї долїшні помешканя і пивницї позаливані водою, а декотрі доми вода так підмулила, що они грозять заваленем. Людий ратують на лодках. Такої повени жителї Киева ще не памятають. — Стипендиї з фондациї ім. Каролини Глинецкої в сумі 240 К річно, надало ц. к. Намістництво на предложенє Ставропигійского інститута: Ярославови Сьокало і Зенонови Мохнацкому студентам прав львівского унїверситету. — Президент мінїстрів бар. Бек занедужав на запаленє гортанки, перестудившись па похоронї своєї сестри в Целлю.

— В справі вправ войскових. Посли долїшно-австрийского сойму разом з маршалком краєвим кн. Лїхтенштайном вислали до мінїстра краєвої оборони просьбу, щоби з причини, що весна сего року спізнила ся, а в наслїдок того настали дуже лихі відносини рільничі, залишено сего року вправи войскові і не покликувано до них резервістів, котрі нотрібні до управи рілї. Того рода акция здала би ся й у нас.

— Концерт-равт сполучений з танцями відбуде ся заходом і на дохід товариства „Руска Захоронка" й „Товариство вакацийних осель" в суботу дня 18 мая с. р. в сали „Народ. Дому" у Львові. Початок о 8 год. вечером. Стрій сьвяточний. Музика войскова 80 ц. п. Буфет у власнім зарядї пань. Вступ на салю 3 К. — Ґалерия і академ. білет 1 К.

— Протест против вибору п. Цюхціньского. Вибір п. Цюхціньского президентом міста не дає спокою опозицийним радним. В середу і в четвер зголосили ся до президиї міста тоті радні, котрі ві второк не хотіли підписати протокол із засїданя, та підписали тепер а рівночасно й внесли протест против того вибору на тій основі, що до правосильности вибору треба було 51 голосів, підчас коли віцепрезидент Цюхціньский дістав лиш 50 голосів. Протест сей підписали тр. Ашкеназе, Лясковницкий, Гавзер, Чарнецкий, др. Старжевский, др. Вассунґ, др. Лїлїєн, Слївіньскі, Павлевский і Гудец.

— З зелїзниці. Ц. к. Дирекция зелїзниць державних подає до відомости що слїдує: За ужитє возів спальних при ново заведених нічних поїздах поспішних ч. 7 і 8 буде побирати ся слїдуючі додаткові належитости: За простір Відень-Краків і навідворот І. кл. К 10·60, II. кл. К 9·60, за простір Відень-Львів і навідворот І. кл. К 16·50, II. кл. К 14·—, а за простір Краків-Львів і навідворот І. кл. К 8·80, II. кл. К 7·80.

Карти річні, леґітимациї і 12 місячні карти на часткові простори до 40 км. буде видавати ся від тепер також з важностию від 1-го липня даного року до 30. червня слїдуючого року. Карти піврічні видає ся від січня до липня з важностию від першого кождого місяця і від 1. жовтня з важностию до кінця марта слїдуючого року. Близших пояснень уділяє Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних у Львові, в будинку ц. к. Дирекциї ул. Красїцких ч. 5.

— Катастрофи. В Кантонї настав великий вибух в маґазинї пороху. Вибух був так сильний, що розірвав і розніс зовсїм пятнайцять будинків, а звиш 100 значно ушкодив. Розірвало також

хвили — о тім не можна сумнївати ся — тим би лиш ще збільшила пристрастне роздразненє хорої на умі. А коли Зузанна знала дійстно якусь тайну, зрада котрої могла би стати ся злощастною, то не треба було нічого робити, що могло би було лиш ще більше єї роз'ярити.

Всякими способами лагідної і ніжної намови, на яку лиш могла здобути ся спонукала Зузанну піти на гору до своєї комнатки. А підчас коли она там укриваючи старанно своє власне зворушенє, старала ся звернути свої гадки на инші річи, сушила собі голову тим, як би то Анатолеви, котрий нічого не прочуває, дати ще в пору знати о страшній небезпечности, яка єму грозить.

3.

На другий день по тій зворушаючій розмові Лукії зі своєю сестрою, виговорив ся Кльод мимо волї, що вечером сподїває ся Анатоля. Отже від коли змеркло ся, Лукія порала ся заєдно близько входових дверий дому, щоби їх єму отворити і при сїй нагодї поговорити з ним хвилинку в чотири очи. Сонце товкло ся в нїй зі страху, коли погадала собі на тоту розмову. Але постановила собі кріпко не дати єму загнати ся на осліп в свою згубу, хоч під ніяким услівєм не сьмів довідати ся, від кого єму таке нещастє грозить.

Она сподївала ся, що Кльод і нині як звичайно вибере ся на прохід. Але сим разом лишив ся він дома а Лукія чула виразно, як він там у себе в комнатї безнастанно походжав то сюди то туди, як той, котрому важко приходить на щось зважити ся. Мусїла отже бути подвійно осторожною а від зворушеня майже дух в нїй заперло, коли таки на правду зачула коротке, енерґічне пуканє, що могло походити лиш від руки Анатоля.

Дрожачими пальцями відсунула она засувку і заким він ще мав час привитати ся з нею, шепнула єму до уха:

— Не відзивай ся тепер анї словом, Анатолю — а ходи зі мною! Маю тобі щось довірочно сказати, заким другі дізнають ся, що ти прийшов.

Она побігла нишком наперед до комнатки, положеної напротив мешкальної комнати, осьвітленої лиш слабо впадаючим з надворку блїдим сьвітлом місяця. А коли він замкнув двері за собою, звернула ся она до него, щоби єго остеречи. Але Анатоль, котрий єї дивне поступованє видко вже з самого початку зле зрозумів, не міг в бурливім напорі хвилї оперти ся покусї, яка спочивала в сім несподїванім сам на сам з красною дівчиною, котру вже від першої стрічи був пристрастно полюбив. І заким ще їй міг прийти на гадку хоч би лиш слабонький здогад єго намірів, почула Лукія на свій невисказаний перестрах, як єї єго сильні руки обняли.

— Люсю — моя дорога, люба дівчино! — шепнув він до неї і рівночасно хотів єї поцїлувати. Але хоч їй і не удало вирвати ся з єго брутальних обіймів, то змогла бодай недопустити до сеї дальшої влізливости.

— Пусти мене! — крикнула она півголосно, але дрожачим від гніву голосом. — Надуживаєш мого довіря в твою лицарскість. То недостойно і погано.

Але Анатоль або гадав, що она не направду ставить такий опір, або горяча кров в нїм так заграла, що він забув на всякий взгляд.

— Нї, я тебе не пущу, Люсю! Ти моя! Бо я знаю, що то не той бовванований і брусоватий по тамтім боці, котрого ти полюбила. А я тебе єму не лишу, хоч би мусїв бороти ся з ним на житє і смерть.

— Пусти мене! — повторила она і пробовала знову силою розпуки вирвати ся від него — а нї, то як Бог на небі, буду кричати на поміч.

Єї погроза не застрашила єго; бо анї на хвильку не подумав о тім, що она то виконає. Жилясті єго руки держали єї мов би які нерозривні увязи і він наважив ся знов дотулити ся єї уст. Страх стиснув єї тодї за серце і она прошибаючим голосом крикнула на поміч а рівночасно зібрала всї свої сили, щоби безличному ставити опір. Кождий инший був би тепер єї пустив; але Анатоль в своїй розпаленій пристрасти був досить засліплений, щоби опір Лукії уважати все ще за комедию, котра опісля мала єму тимціннїйшою зробити заплату. Як би єго щось запаморочило і позбавило єго всякої ясної розваги. Аж коли нараз почув на своїм карку зелїзну руку, котра не конче лагідно кинула ним до стіни комнати, прийшов він до немилосердного опамятаня і пізнав, що зробив дурницю.

(Дальше буде).

історичну пятиповерхову паґоду, а мур знищило на просторі 200 метрів. З людий 21 згинуло на місци, а около 100 есть покалічених. Причиною вибуху була, здаєсь, неосторожність одного службового офіцира, котрого тіло знайдено з люлькою в руці. Після послідних вістий число ранених має виносити кілька сот. — На корабли „Silvelid", котрий віз величезний транспорт бензини із Сінґапоре до Льондону, вибух дня 1 мая у віскайскім заливі огонь, при чім 5 людий з залоги згинуло, а прочих тяжко попарених уратовано.

— **Жертва кінематоґрафу.** Німецкий фотоґраф Вільгельм Цайс, котрий перебував в послідних часах в Льондонї, займав ся там робленєм фотоґрафічних знимок до представлюваня живих образів за помочию кінематоґрафу і при сїй роботї постигла єго трагічна смерть а цілу подію так описують анґлїйскі ґазети: Двох „злодюгів" мало на шинах зелїзниці, межи стациями Кройдон і Пурлї коло Льондону покласти пороги, щоби тим способом викликати катастрофу і скористати з загального заміщаня і наповнити свої кишенї. Але то видить будник і біжить до них. Они звалюють єго на землю і привязують до шин. Злочинцї ховають ся відтак і чекають, що дальше стане ся. Коли так будник лежить на земли і чекає смерти, прибігає пес, що в кошику приносить єму обід. Розумне зьвіря видить зараз, що стало ся; лишає кіш а біжить до дому і гавканєм та своїм неспокоєм дає жінцї будника знати і тягне єї за собою. Жінка прибігає на місце в тій хвили, коли жене поспішний поїзд цїлою силою пари. Она вклякає на землю, розрізує увязи, що держать єї чоловіка на шинах, а поїзд задержує ся ще в пору.

Отже цїлу тоту сцену хотів Цайс здоймити з природи для кінематоґрафу. Яким способом, того ще не знати, удало ся Цайсови позискати до сеї роботи одного машиніста і будника на згаданим шляху. Цайс сам грав ролю привязаного до шин будника, єго жінка удавала жінку будника, ролю розбишаків грали два робітники а асистент фотоґрафа робив кінематоґрафічні знимки. Все ішло дуже добре. Два розбишаки клали пороги на шини, Цайс біг до них а они звалили єго на землю і привязали до шин; відтак з'явив ся пес з кошиком, поставив кошик коло свого пана і побіг чим скорше мабуть за кусником мяса, котрий єму панї Цайс здалека показала. Відтак прибігла панї Цайс, ніби то будничка, вклякла коло свого чоловіка і почала єго відвязувати. В сїй хвили над'їхав поїзд. Доси все удавало ся дуже добре. Але тепер настала катастрофа. Машиніст не міг так скоро здержати поїзду і заким ще Цайс міг встати з землї, машина вдарила в наложені пороги і кинула одним порогом так сильно, що той розвалив Цайсови голову. Ледви ще живого відставлено Цайса до шпиталю, де він небавком опісля внаслїдок тяжкої рани і потрясеня мозку помер.

† **Померли:** Антін Мравінчіч, староста приділений до служби при Намістництві в департаментї культури краєвої, помер онигди в снї на удар серця в 52-ім роцї житя. Покійник був довгі лїта управителем купелевого заведеня в Криници. — Станислав Кучкевич, старший радник скарбовий, шеф департаменту гірничого, помер онигди в 38-ім роцї житя. — Мария з Ґреґолиньских Ісаїв упокоїла ся дня 21. цьвітня с. р. в Стрілчу під Городенкою в 72-ім роцї житя.

Телеґрами.

Відень 4 мая. Є. В. Цїсар санкционував ухвалений галицким соймом закон краєвий в справі наданя шпиталеви в Долинї характеру загального і публичного шпиталю.

Будапешт 4 мая. Бувший директор угорского товариства рільничого Ґеза Ферштер відобрав собі житє пробивши серце ножем.

Петербург 4 мая. Онигди і вчера відбували ся заворушеня у виборгскій і ще другій петербургскій вязници. У виборгскій вязници завізвано компанію піхоти, котра одного вязня убила, а кількох зранила. В другій вязници сторожа убила також одного вязня, а одного зранила.

Ярослав 4 мая. На Курбску стацию зелїзничу напало 6 узброєних розбишаків, убили начальника стациї і забрали мішок почтовий. Селяни 3 розбишаків убили, а одного тяжко побитого віддали в руки поліциї. Розбишаки зранили тяжко кількох селян.

Тифліс 4 мая. На одній з найбільше оживлених улиць в білий день ограблено ювілєрский склеп. Злочинцї убили властителя склепу, а єго помічника зранили.

Берлин 4 мая. Австро-угорский міністер справ заграничних бар. Еренталь від'їхав вчера вечером до Відня.

Берлин 4 мая. Цїсар Вільгельм виїхав вчера о 11 год. в ночи до Айзенах і Шлїц (в Гессиї).

Париж 4 мая. З многих сторін доносять, що социялїстичні міністри Бріян і Вівіяні поборювали дуже остро виготовлений президентом міністрів Клемансо проєкт закона в справі душеня полїтичних аґітаций загального союза робітничого. Оба міністри мали навіть заявити, що не могли би дальше позіставати в кабінетї, коли би нарушено закон з 1884 р. о синдикатах робітничих і обмежено свободу синдикатів. На вчерашній радї міністрів, як повідомлено урядово, постановлено розбирати дальше проєкт закона Клемансо. В дійстности думають, що Клемансо возьме єго назад.

Париж 4 мая. Члени кабінету радили вчера вечером під проводом президента міністрів Клемансо і дійшли до повної згоди що до становища, яке займе правительство супротив справ, які виринуть евентуально, коли збере ся парлямент.

Петербург 4 мая. Одна з тутешних часописий доносить, що місия висланого до Риму шефа секциї в міністерстві справ заграничних Владимирова в справі отвореня на ново католицкої метрополиї при Ватиканї, стрічає труднощі. Папа домагає ся по оголошеню свободи віроісповідань в Росиї більшої ініциятиви в іменованях.

Петербург 4 мая. (П. А.) Рада міністрів ухвалила предложити Думі проєкт закона в справі видаваня Росиєю злочинців на жаданє чужих держав.

Букарешт 4 мая. Королївский декрет скликує парлямент на день 9. мая на надзвичайну сесию.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 3-го мая: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 9·— до 9·20; житє 7·— до 7·20; овес 9·60 до 9·80; ячмінь пашний —·— до —·—; ячмінь броварний 9·— до 10·—; ріпак —·— д —·—; льнянка —— до —·—; горох до вареня 10·— до 11·—; вика 7·— до 7·25; бобик 7·70 до 8·—; гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 65·— до 75·—; конюшина біла 40·— до 50·—; конюшина шведска 65·— до 75 —; тимотка 34·— до 38·—.

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „Розмова цьвітів". Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул. Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язицї нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Видане представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цїкава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

За редакцию відповідає: Адам **Креховецкий.**

З друкарні В. Ловиньсогок, під зарядом І. Недопади. (Телефона ч. 527).